

[Arbejds- og socialministeren.]

har fundet sted, sidst i forbindelse med alders- og invaliderenten og nu altså omkring arbejdsløshedsforsikringen, at det er af værdi for alle kredse i denne sal, at man får tilrettelagt en sådan lovgivning på de sociale områder, at der ikke bliver mulighed for, at nogen kan misbruge den til at slå politisk mønt af, og at man i vid udstrækning på disse store, afgørende områder, som alle viser interesse i denne sal, når frem til et grundlag, som ligger fast og stærkt, og hvorom der ikke skal stå stor politisk strid. Det kom stærkt frem omkring drøftelsen af alders- og invaliderentelovgivningen for kort tid siden her i tinget. Det samme spørgsmål står vi overfor nu. På baggrund af den forbedring, der er sket indenfor arbejdsløshedsforsikringen, måtte man — jeg synes med fuld ret — formode, at man havde skabt et fast grundlag, så vi ikke atter skulle stilles overfor et sådant problem om forbedring på det ene eller det andet område, som vi nu står midt i.

Da forhandlingerne skal foregå videre i et udvalg, har jeg gerne med disse par ord villet understrege, at de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Strøm på forslagsstillernes vegne fremkom med, ikke har overbevist mig om, at dette forslag ikke har forbindelse med de aftaler, der blev truffet, og den forhandling, der blev ført omkring de sidste drøftelser af arbejdsløshedslovgivningen i det høje ting.

Ordføreren for forslagsstillerne (Strøm):

Jeg er selvfølgelig ked af, at jeg ikke har kunnet overbevise den højtærede arbejds- og socialminister om, at det lovforslag, vi har fremsat, ikke har nogen forbindelse med det forlig, der blev indgået. Der var også andre ærede ordførere, der omtalte, at der ved det forlig var truffet den afgørelse, at nu skulle kasserne klare sig selv.

Det er da rimeligt for mig at gøre opmærksom på, at det, vi behandlede på daværende tidspunkt, var forsørger- og børnetillæg, som kasserne skulle have en noget større refusion af, og man vil ikke ved de forhandlinger, vi har ført om arbejdsløshedslovgivningen, træffe noget om brændselshjælp. Brændselshjælpen blev gennemført som en selvstændig lov og behandledes i et selvstændigt udvalg her på rigsdagen i sidste rigsdagssamling, og den brændselshjælp, som her er foreslået, går ikke ud over, hvad der blev udbetalt i sidste rigsdagssamling plus det, der opnåedes enighed om. Det, som der var tale om, og det, som jeg for mit vedkommende havde opmærksomheden

henvendt på, når der var tale om, at arbejdsløshedskasserne nu måtte se at klare sig, var de ekstraordinære bevillinger, som arbejdsløshedskasserne søgte over finansudvalget til at betale de ordinære arbejdsløshedskasseudgifter med. Hvis der er nogen, der har misforstået forliget, tror jeg i hvert tilfælde ikke, det er mig, og under alle omstændigheder ville enhver vel nok have regnet med, at hvis vi havde tænkt på brændselshjælp, havde det været formålstjenligt, at vi havde indsat den som en ordinær ydelse, hvis vi mente, at kasserne nu selv skal klare den.

Nej, det er, som det ærede medlem hr. Aage Fogh udtrykte sig, sådan, at vi vil skønne, om der i visse år er noget, der taler for, at rigsdagen skal medvirke til at give de arbejdsløse en brændselshjælp. Jeg forstod da også på de ærede medlemmer, der har haft ordet, og også nu på den højtærede arbejds- og socialminister, at de heller ikke er helt uvillige til at forhandle om spørgsmålene i et udvalg. Jeg forstod i hvert fald på visse ærede ordførere, at de i udvalget ville være medvirkende til at se, om der ikke var grundlag for, som vi gjorde det sidste år, at yde de arbejdsløse en hjælp, og det er det, lovforslaget tilsigter.

Vi kan diskutere, om det forlig, der blev sluttet, blev sluttet, sådan som jeg har opfattet det, eller som andre medlemmer har opfattet det, men det, som er afgørende, er i hvert fald, at der ikke for øjeblikket er en sådan lovhjemmel for arbejdsløshedskasserne til at udbetale brændselshjælp, som de havde sidste år. Det er klart, at når en regning så skal betales, er der altid diskussion om, hvem der skal betale, og det var i virkeligheden også først og fremmest på dette punkt, det ærede medlem hr. Fibiger gjorde indvendinger. Det ærede medlem hr. Fibiger har nemlig forståelsen af, at det er rigtigt, hvad jeg siger, at der ingen mulighed er i den nuværende arbejdsløshedslov for at give brændselshjælp til de arbejdsløshedsforsikrede, og det ærede medlem sagde, at det ville han være med til at få gennemført, men det ærede medlem ville ikke være med til at betale. Ja, men se, ærede medlem, hvis det ærede medlem, da vi sidste gang drøftede arbejdsløshedslovgivningen, ærligt og redeligt havde sagt til mig: hvis der kommer en sådan situation, at de arbejdsløse eventuelt skal have brændselshjælp, må ministeren være klar over, at det er der ingen penge til, så kunne jeg forstå, hvad det ærede medlem siger nu, men det har ikke været omtalt. Derfor tror jeg også, at jeg kan forvente, at det ærede medlem må er-